

Sygn. akt II Cz 418/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta

Sędziowie : SO Barbara Jankowska-Kocon

: SO Maria Leszczyńska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **Przedsiębiorstwa (...)**

(...) Spółki Akcyjnej z (...) w B.

przeciwko dłużnikowi : **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.**

o : **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 08 maja 2014 r.

sygn. akt XII Co 2373/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn.akt.IICz 418/14

UZASADNIENIE

Dłużnik (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniósł o obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy D. W. w postanowieniu z dnia 6 marca 2014r. w wysokości 28 971,35 zł w sprawie Km 2201/14 do kwoty 1000 zł.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 8 maja 2014r. wniosek oddalił.

Z motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wynikało, co następuje:

Pełnomocnik dłużnika w dniu 18 marca 2014 r. złożył wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy D. W. w postanowieniu z dnia 6 marca 2014 r. w wysokości 28 971,35 złotych w sprawie km 2201/14 do kwoty 1.000,00 zł. W uzasadnieniu wskazał, że w niniejszej sprawie postępowanie egzekucyjne wierzyciel wszczął pomimo faktu, że przesunął termin spłaty zobowiązania. Podkreślił, że przedmiotem porozumienia zawartego pomiędzy stronami było rozliczenia wzajemnych zobowiązań

stron oraz zobowiązań wierzyciela wobec spółki matki dłużnika - (...) spółka z o.o. Niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wszczęciu egzekucji dłużnik wezwał wierzyciela do respektowania poczynionych ustaleń. W wyniku, których wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Ponadto wskazał, że opłata egzekucyjna została naliczona od zbyt wysokiej kwoty, gdyż w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego kwota zobowiązania była znacząco niższa w skutek wpłat bezpośrednio wierzycielowi lub za pomocą podmiotu trzeciego - spółki matki - (...) spółka z o.o. Według skarżącego Komornik poza

i

wezwaniami prezesa zarządu dłużnika do złożenia wyjaśnień oraz osobistej wizyty w siedzibie Biura dłużnika w B. w dniu 11 marca 2014 r. nie dokonał żadnych czynności egzekucyjnych. Postępowanie zostało umorzone na wniosek wierzyciela, a komornik nie uzyskał dla wierzyciela żadnych kwot.

Komornik ustosunkowując się do skargi wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że wbrew twierdzeniom skarżącego w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego wykonano szereg czynności zmierzających do ustalenia składników majątkowych dłużnika m.in. przez zapytania do Urzędu(...), zapytanie do systemu O. o rachunki bankowe dłużnika, zapytanie (...) oraz zajęć wierzytelności z rachunków bankowych, zajęć wierzytelności i praw majątkowych w Urzędzie (...). Ponadto zgodnie z wnioskiem wierzyciela wszczął egzekucję z nieruchomości dłużnika, która należy do najbardziej czasochłonnych sposobów egzekucji. Komornik wskazał, że postępowanie toczyło się od 21 lutego 2014 r. do dnia 4 marca 2014 r. (wniosek wierzyciela o umorzenie postępowania) przez ten okres czasu trudno było wyegzekwować jakiegokolwiek kwoty jednak nie można uznać czynności egzekucyjnych za bezskuteczne. Podkreślił nadto że dłużnik w toku egzekucji nie udzielił żadnych informacji w trybie art. 801 kpc. Wskazał także że ponosi ona znaczne koszty działalności egzekucyjnej.

Zgodnie z treścią art. 49 ust. 7 i 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r., o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 2010 Nr 155, poz. 1038), dłużnik może złożyć wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, natomiast sąd może, uwzględniając w szczególności nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów, obniżyć wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2.

Zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r., o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U.06.167.1191 ze zm.) zwanej dalej ukse, za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne.

2

W niniejszej sprawie opłata stosunkowa została obliczona na podstawie art. 49 ust. 2 ukse, który stanowi, iż w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Zgodnie z treścią art. 49 ust. 7 i 10 ukse, ustawodawca uzależnił wysokość opłaty stosunkowej od okoliczności konkretnego postępowania egzekucyjnego, w tym przede wszystkim stopnia jego skomplikowania i wymaganego w związku z tym nakładu pracy komornika oraz sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz wysokości jego dochodów, nakazując ustalenie opłaty stosunkowej w wysokości zamykającej się w odpowiednich granicach. Należy zatem przyjąć, że najniższa opłata stosunkowa w niniejszej sprawie będzie równa 1/20 wartości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, a górną granicę tej opłaty stanowić 5 % świadczenia pozostałego do wyegzekwowania do 10 - krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Przepis art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, który dopuszcza możliwość obniżenia wysokości tej opłaty przez sąd, stanowi odpowiednik wcześniej obowiązującego

przepisu art. 49 ust. 2 ukse, który również przewidywał możliwość zmniejszenia opłaty w wypadkach szczególnie uzasadnionych.

Zdaniem Sądu, obecnie obowiązująca regulacja również jest przepisem wyjątkowym, którego konieczność zastosowania pojawia się tylko wtedy, gdy mechanizm „zwykły”, regulowany przez art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach prowadziłby do wyliczenia opłaty komorniczej w wygórowanej wysokości

3

(wypadek „szczególnie uzasadniony”, wymagający miarkowania). Z rozważą należy sięgać po ten nadzwyczajny instrument, aby nie przyczynić się do osłabienia skuteczności i jakości egzekucji.

W rozpatrywanym przypadku zważyć należało, iż postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 2201/14 zostało wszczęte 21 lutego 2014r. w toku którego Komornik dokonał zajęcia wierzytelności z rachunków bankowych, przysługującej z (...) Urzędu (...)w B., także wszczął postępowanie egzekucyjne z wieczystego użytkowania nieruchomości dłużnika dokonał wpisu w księdze wieczystej, zwrócić się o udostępnienie danych do(...)Urzędu (...) w B.. W dniu 6 marca 2014 r, komornik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania oraz ustalił koszty egzekucyjne na wniosek wierzyciela zgłoszony w dniu 4 marca 2014 r.

Należy też pamiętać, że opłata egzekucyjna nie stanowi jedynie wynagrodzenia za skutecznie przeprowadzoną egzekucję, ale jest także daniną publicznoprawną określoną w ustawie co do wysokości, trybu uiszczenia i rozliczania. W interesie społecznym jest, aby egzekucje prowadzone były przez komorników w skuteczny i sprawny sposób, a pozbawienie ich części, a tym bardziej całości należnego wynagrodzenia wyłącznie z tego powodu, że - w ocenie dłużnika- egzekucja była bezskuteczna a Komornik nie dokonał żadnych czynności egzekucyjnych, nie byłoby zasadne. Brak też było podstaw do ewentualnego obniżenia opłaty z uwagi na sytuację majątkową dłużnika, albowiem w niniejszej sprawie nie powołał się na nią w ogóle. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 49 ust. 7 i 10 ukse, Sąd orzekł, jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik.

Zarzucał nierozpoznanie istoty sprawy, naruszenie przepisów postępowania poprzez nieprzeprowadzenie dowodów wskazanych przez dłużnika w postaci: przesłuchania świadka M. W.: adres dla doręczeń - biuro Dłużnika ul. (...), (...)- (...) B., przesłuchania Prezesa Zarządu Wierzyciela - D. K. - adres dla doręczeń - siedziba Wierzyciela

4

na okoliczności wskazane we wniosku, załączonych do wniosku: dowodów wpłaty i rozliczenia stron bez jakiegokolwiek rozstrzygnięcia w przedmiocie złożonych wniosków dowodowych oraz naruszenie przepisów postępowania niedoręczenie pełnomocnikowi dłużnika złożonej przez Komornika odpowiedzi na wniosek. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu I instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i obniżenie opłaty stosunkowej z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji ustalonej postanowieniem wydanym w dniu ómarca 2014 przez D. W. - Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy - w sprawie prowadzonej z wniosku Przedsiębiorstwa (...) SA przeciwko (...) spółka z o.o. pod sygn. akt: KM 2201/14 do kwoty 1.000,00 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Regulacja art. 49ust.7 - 10 wprowadzona ustawą z dnia 12 lutego 2010r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. nr 40, poz. 228) obowiązująca od dnia 17 czerwca 2010r. precyzuje sposób i zakres sprawowania przez sąd na wniosek stron postępowania egzekucyjnego kontroli nad kształtowaniem przez komornika wysokości opłaty egzekucyjnej, rzutu jący na ostateczny rozmiar kosztów postępowania egzekucyjnego obciążających dłużnika.

Uregulowany w powołanych przepisach mechanizm sądowego miarkowania opłaty egzekucyjnej ma charakter szczególny. Z treści i systematyki art. 49 ust 1 i 2 ustawy wynika, że zasadą jest pobieranie przez komornika od dłużnika, wraz z egzekwowanym świadczeniem pieniężnym, opłaty stosunkowej obliczonej według zróżnicowanych stawek procentowych.

5

Wyjątek od tej zasady przewidziany został w ust. 4 i dotyczy niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego, w związku z czym opłata egzekucyjna obciąża wierzyciela.

Organem uprawnionym do ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej jest komornik, a sąd, działając wyłącznie na wniosek strony, może obniżyć opłatę egzekucyjną, jeśli oceni, że przemawiają za tym, wykazane przez wnioskodawcę okoliczności konkretnego postępowania egzekucyjnego, a w szczególności nakład pracy komornika lub sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

W przedmiotowej sprawie skarżący zarzucając Sądowi I instancji nierozpoznanie istoty sprawy, wskazywał na zgłoszone przez siebie wnioski dowodowe, które przez Sąd merittii nie zostały uwzględnione. Dotyczyły one porozumienia jakie zawarli wierzyciel i dłużnik co do terminu spłaty zobowiązania. Ponadto dłużnik twierdził, że opłata egzekucyjna została naliczona od zbyt wysokiej kwoty, ponieważ w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego kwota zobowiązania była znacząco niższa.

Powyższe okoliczności wskazane przez dłużnika w przedmiotowej sprawie były bez znaczenia. Podkreślić bowiem należy, że Sąd może uwzględnić wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej jedynie biorąc pod uwagę nakład pracy komornika lub sytuację majątkową wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów.

Innymi słowy na tym etapie postępowania wzajemne relacje między wierzycielem a dłużnikiem, ich porozumienie dotyczące spłaty wierzytelności, jak również wysokość rzeczywistej kwoty zobowiązania, a w konsekwencji, ustalenie wysokości opłaty egzekucyjnej nie mogą być przedmiotem rozważań i oceny Sądu.

Wobec zatem treści wniosku, jak i zażalenia dłużnika ocenić należało jedynie , czy nakład pracy komornika uzasadnia obniżenie opłaty, bowiem

6

przesłanka jaką jest sytuacja majątkowa wnioskodawcy oraz wysokość jego dochodów nie były przez skarżącego podnoszone:

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo ocenił, że postępowanie w sprawie {Cm 2201/14 wszczęte w dniu 21 lutego 2014r. to „nie wypadek „szczególnie uzasadniony" wymagający obniżenia opłaty egzekucyjnej.

Komornik w toku tego postępowania dokonał zajęcia wierzytelności z rachunków bankowych, przysługujących z (...) Urzędu (...) w B. , wszczął także postępowanie egzekucyjne z wieczystego użytkowania nieruchomości dłużnika i złożył wniosek o dokonanie wpisu w księdze wieczystej, zwrócił się o udostępnienie danych do (...) Urzędu (...) w B.. Egzekucja ta miała zatem typowy przebieg.

Z tych zatem względów zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.